

מסכת כריתות

פרק ו משנה ב

אָשֶׁם וְדַאי אֵינוֹ כֵּן. אִם עַד שְׁלֹא נִשְׁחַט, יֵצֵא וְיִרְעָה בְּעֶדֶר.
מִשְׁנִשְׁחַט, הֵרִי זֶה יִקְבֵּר. נִזְרַק הַדָּם, הַבָּשָׂר יֵצֵא לְבֵית
הַשְּׂרָפָה. שׂוֹר הַנִּסְקָל אֵינוֹ כֵּן. אִם עַד שְׁלֹא נִסְקָל, יֵצֵא וְיִרְעָה
בְּעֶדֶר. מִשְׁנִסְקָל, מִתֵּר בַּהֲנָאָה. עֶגְלָה עָרוּפָה אֵינָה כֵּן. אִם עַד
שְׁלֹא נִעְרְפָה, תֵּצֵא וְתִרְעָה בְּעֶדֶר. מִשְׁנִעְרְפָה, תִּקְבֵּר בַּמְקוֹמָה,
שֶׁעַל סִפּוֹ בָּאָה מִתַּחֲלָתָהּ, כַּפָּרָה סִפּוֹ וְהִלָּכָה לָהּ: